

Hét Határ

Református hitéleti lap

XVII. évfolyam 1. szám

2014. január

A MI FELELŐSSÉGÜNK !

Nagyon nehezen alakul a kötelező hit és erkölcs tanterv sorsa. Sorra hallom magam is a gondokat, akadályokat: finanszírozási problémák, létszámadatok. Mert, ha több lenne a hittanos akkor bizonyosan más lenne. Miért is van ez így?

Magam, és bizton állítom sokan vagyunk akik alapvetően másként gondoltuk ezt a dolgot.

Ma, nem lenne ilyen probléma, ha megoldható lett volna, hogy a hit és erkölcs tanterv lett volna a kötelező tanterv az iskolákban. Persze most sokan mondhatják azt, de hát a kényszerítés... Persze, de lehetett volna választani az erkölcs tantervet.

Többen azzal érveltek, mit szól a többség! Milyen többség? Az első és ötödikes tanulók többségét így is hit és erkölcs órákra írtatták be.

„Elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó szerepét” olvasom az Alaptörvényünkben. Azért erre alapozva ezt lehetett volna másképp is csinálni!

Lehet, hogy ez a hajó már elment, azonban én mégis azt gondolom, hogy kifelé mutogatás helyett mégiscsak magunkban keressük meg a hibát. Ha kevés gyermek íratott be hittanra, akkor ez bizony a mi felelősségünk. Azoké, akik nem akarjuk, hogy ez így legyen. Ha létszám kell finanszírozáshoz, akkor miért nincs? Megtettünk-e mindent ezért csupán annyit, hogy a mi családunk valamennyi gyermeke járjon hittanra?

2012 novemberében szerveztük meg a Tatai Református Egyházmegye gondnokainak találkozóját. Ott közös nyilatkozatban köteleztük el magunkat arra, hogy gyülekezeteinkben mindent elkövetünk azért, hogy sikeres legyen a hittanoktatás iskolai bevezetése. A nyilatkozatot a jelenlévő gondnokok aláír-

ták kérve azt, hogy a felhíváshoz minél több gondnok csatlakozzon. Nos, újabb aláírásokat nem tudnék most megmutatni.

A nyilatkozat egy pontját idézem. „Vállaljuk, hogy a presbitársainkat is felkérjük a feladatra és egyenként felkeressük a következő tanévben településünkön az állami ill. önkormányzati iskolákba beíratandó első és ötödik osztályos gyermekek szüleit.”

Nem tudhatom, valóságban hány presbiter, gondnok, lelkipásztor vette a fáradságot, hogy most végre személyesen

Jan de Bray: „Engedjétek hozzám a kisgyermeket”

Frans Hals Museum, Haarlem

elmenjen családlátogatásra. Nem tudom, hogy velem együtt hányan ülték végig a beiratkozás napjainak hosszú óráit. Tudnunk kell azonban, hogy történelmi esélyeket szalasztunk el, ha most sem követjük a Krisztusi parancsot.

Tudok olyan városi (!) gyülekezetről ahol tíz hittanost nem tudtak összetoborozni.

Mi a misszió, ha nem ez? Mi a mi felelősségünk, ha nem ez?

Még az a jó, hogy az Úr mindig megpróbál bennünket! Már kezdetjük is

szervezni a 2014-2015-ös tanévet. Újabb családokat lehet felkeresni, újra eleget tehetünk parancsolatnak! Meg tesszük-e?

Hála Istennek, vannak olyan helyek ahol viszont úgy tűnik van elég hittanos, vannak hittanszoborok. Itt viszont kevés a hitoktató. De miért is kevés a hitoktató? Ez megint csak döntés és utána járás kérdése.

Egy újabb pont a közös nyilatkozatból. „Ismerettségű körülből ajánlunk lelkipásztorunknak olyan pedagógus végzettségű személyt, aki vélhetően alkalmas lenne a hittan oktatására, s ő esetleg vállalja a hitoktatói végzettség megszerzését.”

Nos, hányat ajánlottunk? Hány gyülekezeti tagnak ajánlottunk például a Pápai Teológiai Akadémiát? Egyáltalán téma volt-e ez presbiteri gyűlésen?

Szerintem pedig érdemes ezt komolyan venni! A falunkban csak alsó tagozat működik az iskolában 23 kisdiskal. Az első osztályba 9 gyerek jár, valamennyien református hit és erkölcs órára, a felsőbb éveseknek gyülekezeti hittan szervezünk, ide újabb 8 gyerek jár.(74%) ! Más felekezeten nem szervez órát.

Mi a legújabb? Mostanában meg egyre több helyről hallom, hogy ha az iskolában lesz a hitoktatás, akkor a gyülekezeti életre ez negatív hatással lesz. No, azután miért? Szerintem így legalább a gyülekezetben szervezett délutánt nem a hittan tanítással kell tölteni, hanem lehet más, közösségformáló programokat szervezni.

Bocsánat, kedves testvérek, igaz ami igaz, azt szervezni kell!

Tisztelt döntéshozók, lelkipásztorok, presbiterek, higgyék el érdemes.

Bogáth István

"SZÜKSÉG NÉKTEK ÚJJA SZÜLETNETEK"

János 3. 1-8.

A természeti törvények és a biológiai igazságok azt tanítják az embernek, hogy aki nem tud váltani, nem tud alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez, az belepusztulhat a változásba. Mert felőrlik azok az események, amikbe belekerült. Ha nem tud jól alkalmazkodni, változni, váltani ahhoz ami jön. Az autózvezető vezetés közben állandóan készenlétben kell, hogy legyen, mert nem tudja, hogy a következő pillanatban mi vár rá. Valami ehhez hasonlóra van szükségünk akkor, amikor új évet kezdünk. Tudnunk kell alkalmazkodni. A kérdés az, hogy tudunk-e változtatni, váltani egy új helyzethez képest?! Ezen alapul a biológiában a fajok fejlődése, illetve pusztulása, hogy tud-e az új körülményeknek megfelelni. Sajnos a mai ember egyik leggyakoribb betegsége a neurózis, onnét ered, hogy nem tud jól alkalmazkodni, túl sok minden változik gyorsan körülötte. Nem jól vált, amikor váltani kell. Erre gondolunk, amikor Jézus szavát halljuk, hogy "Szükség néktek újonnan születni!". Szükség van arra, hogy tudjunk újjászülni, mert belebetegszünk az életbe. Lelkileg is bele lehet halni, bele lehet merevedni nem várt eseménybe, váratlan helyzetbe, vagy egy fájdalmas dologba. Szükség van a váltásra, mert különben belepusztulunk. Nem is kell ezt nagyon hangsúlyozni, hiszen mindannyian érezzük, hogy ha nem tudunk újulni, akkor nem megy jól tovább az életünk. Szükség van arra, tehát, hogy mindig újra váltani tudjunk. Hogyan váltunk 2014-re? Nem biztos, hogy elég az a szeretet, békesség, hűség, türelem, ami 2013-ban vezetett. Mondani szoktuk "A tegnapi manna mára megromolhat.". A tegnapi hit és a többi előbb említett nem biztos, hogy elég lesz holnapra. Szükség van a megújulásra, az újjászületésre. Az élethez kevés az egyszerű megszületés. Kevés az, amit János hangsúlyoz:

"Ami testtől született, test az." Az csak biológiai lét. Az életünk több, mint a testi élet. Úgy mondanám, hogy amikor testtől született az ember, az még nem a teljes ember, hanem csak a "félkész" ember születése. Félkész emberek vagyunk, amikor megszületünk, pedig amikor megszületik a kicsiny gyermek, az egy csodálatos, kész, teljes ember. S mégsem az, mert csak testileg

született meg. József Attila egyik szép verse, melynek a címe: Most a teremtés kezdetén vagyunk. Nem használja az újjászületés szót, de mégis arról szül, hogy az ember messze van attól, hogy Istenhez legyen hasonló. A teremtéstörténet csodálatosan beszél arról, hogy az ember több, mint anyag és sár. Az Isten lelke van benne. Az ember az Isten lelke nélkül agyag és sár. Úgy gondolom, a vágy ott van mindannyiunkban, jó volna többnek lenni. Újjászületni, szükség nekünk a megújulás, a felülről való születés. Emberileg azonban hiába próbálkozunk, akarunk, abból még nem lesz megújult élet. Ezt egyedül fönről kaphatjuk: az Isten lehelete kell, a fölülről való érintés, a fölülről való erő. Az olvasott igében azt jelenti, hogy újjászületni. Agy is mondhatom, lélekváltás kell. Ezért mondja ezt a történetet Jézus. Amit mi tehetünk, az az, hogy kérjük, hogy átéljük, hogy szükség van a fölülről való születésre. Szükségünk van arra, hogy Isten megérintsen bennünket, hogy tudjunk életet váltani a magunk testi életéből, lelki emberekké lenni. A magam urából váltani arra, hogy Krisztus az Úr. Így lassan rájövünk, hogy minden ünnep akkor ünnep igazán, még az újév első napja is, ha igazán csendben történik, ha egészen belül történik. S így ünnep az újjászületés is, hogy itt belül valami csendben történik, valami váltás történik. A Szentlélek Isten úgy működik, mint a szél. A szél nem mindig hangos, mindig csak a munkája látható és hallható. Soha nem a szél a megfogható, hanem az eredménye, a gyümölcse. Ami belül történik, az kívül láthatóvá válhat. Ez legyen az újévi program, ilyen váltásra gondoljunk. Talán éppen úgy, ahogyan a lélek működik: láthatatlanul, csendben. S így a cselekvés vált egy másfajta cselekvésre. Az ítéletből irgalom lesz, a szeretetlenségéből szeretet, a békétlenségéből béke, vagy akár az ítéletből irgalom, s tudok megbocsátani, s tudok elfelejteni, esetleg még az első lépést is megtenni. Isten teremtsen újjá bennünket, hogy új, lélektől született emberek legyünk, a tudjuk az ő programját megvalósítani. Áldjon és segítsen bennünket erre, az Ő kegyelméből ránk köszöntött 2014. esztendőben.

Szemeti Ferenc

Templom a diófák alatt

Ülök a lombok alatt,
Halk susogás, borzongok.
Fülemben tücsök hangja,
A világgal összeolvadok.
Kérheted százszor, ezerszer,
Hogy a templomi szórengetegben
Keressem, mit ott úgysem találhatok.
Csak, ha lombok alatt hallgatok
Sejtem meg, hogy bensőmben
Lakozik, legbelül csendben
A béke, mit oly régen kerestem.

Írta: Dr. Takács Ilona

ÚJÉVI IMA

Egyetlen Isten!

Atya, Fiú és Szentlélek!

Neked ajánljuk ma az emberi idő új kezdetét,

Az évet, amely most kezdődik.

Neked ajánljuk, aki kezdetnélküli Kezdet vagy,

Aki igazság és Szeretet vagy,
Aki Mindenhatóság és irgalmasság

vagy,

Te légy jelen benne, és cselekedjél benne!

Mert Általad élünk, mozgunk és vagyunk.

Az új évnek ezt az első napját

Az Ige földi születése titkával egyesítjük.

Ő a Fiú, akit Te, Atya, az emberiségnek ajándékoztál,

hogy egy legyen velünk.

Ma különös szeretettel és gyöngédséggel vesszük körül

a názáreti Szűz anyaságát,

Akit Te, örök Atya, kiválasztottál,

hogy a Te Fiad édesanyja legyen a

Szentlélek műve által,

Aki a mi Szeretetünk a kimondhatatlan Háromság titkában.

Üdvözlünk, új év, a liturgia mai szövegével:

„Áldjon meg Téged az Úr és oltalmazzon!

Fordítsa feléd orcáját, és legyen hozzád kegyes!

Tekintsen rád az Úr, és adjon békességet!”

Újév alkalmával ezeket a kívánságokat fejezzük ki kölcsönösen egymásnak:

Jézus Krisztus nevében kezdjük újra!

Az Ő neve azt jelenti: Isten üdvözt!

II. János Pál

MEZŐKASZONYIAK LÁTOGATÁSA RÉDÉN

2013. november 22. és 25. között, a gyülekezetünk képviselőiben, egy 6 fős csoport meglátogatta a Rédei Református Gyülekezetet. Ugyanis két évvel ezelőtt a rédeiek jöttek el hozzánk néhány napos látogatásra, amelyben betekintést kaptak a gyülekezetünk életébe. Ezt a látogatást volt módunk most viszonzni.

Réde 1400 lakost számláló település. Komárom-Esztergom megyéhez tartozik. Nevezetességei közé tartozik az Eszterházy-kastély, Grófi temető, a Református templom, a Római Katolikus templom. Mindemellett a Bakony öleléseében kialakult táj nagyon különlegessé és otthonossá teszi a községet. A mi utazásunk péntek reggel hétkor kezdődött. A határon való sikeres átkelés után a kocsiiban tarott rövid áhítattal kezdtük az előttünk álló utat. Résztvevők voltak: Radvánszky Ferenc tiszteletes, Radvánszky Zsófia, Kovács Borbála Irén, Kóródi István presbiter, Orosz György presbiter, Baráté Erika. Az út nagyon hangulatos, jó kedvben telt el, mivel rengeteg érdekes és tanulságos történet hangzott el, ami sokunk emlékezetében megmarad. Első megállóknál Vaján volt; II. Rákóczi Ferenc és vezértársainak mellszobrái mellett. Továbbá az M3 Archeoparkba is volt lehetőségünk betekinteni, ahol a skanzenszerű kiállítóhelyen a nádfedelesek lakóházakat, háziállatokat nézhettük meg. Rédére kb. hat órára érkeztünk meg. A 6 vendég 5 családnál volt elszállásolva. Mindenkit finom vacsorával fogadtak, majd megismerkedhettünk a családdal, amely pár napra befogadott bennünket.

A fogadtatás nagyon barátságos volt, mindenki otthon érezte magát.

A szombat reggeli program nyolckor kezdődött. A helyi utazást Barta Zsolt rédei református tiszteletes szervezte, illetve néhány helyi lakos is velünk tartott egy ideig. Első célpont a Zircen lévő presbiteri továbbképző volt, ahol részt vettünk egy előadáson. Ugyanitt egy részletes

kalauzolás mellett megtekintettük a Zirci Cisztercita apátságot. Onnan továbbmentünk a Bakonyba, illetve Balatonfüredre. A hideg szél miatt a látvány kárpótolta, mivel szemügyre vehettük a Balatont és

tehattunk egy sétát a mólón, miközben hattúkat, kacsákat ettünk. Aztán továbbutaztunk Veszprémbe, ahol a város gyönyörűen megmaradt és helyreállított középkori jellege betekintést engedett az évszázadokkal ezelőtti magyar főúri és egyházi világba.

A vasárnap reggel Istentisztelettel kezdődött, ahol Radvánszky Ferenc tiszteletes prédikált. Nagyon jól összefoglalta a haragról-békéről szóló nézőpontokat, és hogy ezeket Isten törvénye szerint tudjuk megoldani. Aztán az ebéd következett.

Délután háromkor kezdődött a gyülekezet által megrendezett program és vacsora. Itt Barta Livia Tiszteletes asszony tartott beszámolót a gyerekalkalmakról, aminek fontos kiindulópontja az együttműködés, a segítők, ami nélkül nagyon nehéz lenne ez a munka. Majd a Kaszonyi Református Egyház aktív és átfogó munkájáról volt szó. Később a bőséges vacsora következett, mely közben jóízű beszélgetésekre került sor. Az nap utolsó szakasza nótázással, énekléssel telt. A záró este mindenki számára felejthetetlen volt.

Ez az alkalom nagyon jó és emlékezetes volt mindannyiunk számára, mivel rengeteg élménnyel gazdagodhattunk, így örömteli volt a hazaút is.

Ezúton is köszönjük a lehetőséget a rédei református gyülekezetnek, Barta Zsolt tiszteletesnek és Livia tiszteletes asszonynak, a Kaszonyi Református Gyülekezetnek, Radvánszky Ferenc tiszteletesünknek. Reméljük máskor is lesz lehetőségünk ilyen alkalomra és szívesen várjuk újra a Rédei Református Gyülekezetet.

Baráté Erika

Mezőkaszony, Kárpátalja

HEIDELBERGI KÁTÉ

108. *Miről szól a hetedik parancsolat?*

A hetedik parancsolat arról szól, hogy Isten minden tisztátalanságot megátkozott; ezért azt nekünk is szívből gyűlölnünk kell, és mind a szent házasságban, mind azon kívül tiszta és fegyelmezett életet folytatnunk.

109. *Csak a házasságtörésről és a hasonló gyalázatos dolgokról szól ez a parancsolat?*

Mivel testünk és lelkünk a Szentlélek temploma, Isten azt akarja, hogy mindkettőt tisztán és szentül őrizzük meg. Ezért megtilt Isten minden tisztátalan cselekedetet, viselkedést, beszédet, gondolatot, vágyat, és mindazt, ami az embert erre ingerli.

110. *Mit tilt Isten a nyolcadik parancsolatban?*

Isten nemcsak azt a lopást és rablást tiltja, amelyet az állami hatóság is büntet.

Isten lopásnak nevez minden olyan mesterkedést és cselekedést, amely révén felebarátunk javait, akár erővel, akár a jogszerűség látszatával megszerezni próbáljuk.

Ilyen a hamis súly és a hamis mérték, a hitvány áru és a hamis pénz, az uzsora,

vagy bármilyen más eszköz, amelyet Isten megtiltott.

Ide számítjuk a fősvénységet és Isten ajándékainak haszontalan tékozlását is.

TEOLÓGUSOK LÁTOGATÁSA CSÁSZÁRON ÉS VÉRTESKETHELYEN

„Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!”

„Tanítson minket a mi Urunk az utjaira, hogy azon járjunk, és ne tévelyegjünk.” – hangzott el dr. Kocsev Miklós bizonyágtételében.

Megérkezésünkkor Juhász Róbert Nagytiszteletű Úr, a gyülekezet lelkipásztora fogadott bennünket Vérteskethelyen. Először egy rövid beszél-

getésre került sor, majd a Nagytiszteletű Úr vezetésével a templomot magát is láthattuk.

Eizler Csaba teológus testvérünk Máté evangéliumának 24:22-24 versei alapján hirdette az igét. Egy gyönyörű képpel próbálta megértetni az ige üzenetét: az ajtó előtt áll Krisztus, de az ajtón nincs kilincs. Belülről van bezárva, csak mi tudjuk kinyitni az ajtót, a

szívünk ajtaját és beengedni rajta Krisztust. Majd ezt követően rövid vers-zenés műsorunkkal tettünk bizonyágot Krisztusról és arról, hogy számunkra mit jelent az Advent.

Kiszállásunk következő állomása Császár volt, ahol az igét dr. Kocsev Miklós, teológiánk egyik tanára hirdette Máté evangéliumának 24:36-44 és Ézsaiás próféta könyvének 2:1-5 verséből. Hallhattunk arról, hogy Krisztus úgy jön el, mint a tolvaj, váratlanul. Akkor, amikor a legkevésbé számítunk rá. És arról is, hogy béke lesz, hiszen a fegyverekből földművelő szerszámokat készít a Mindenható. a végidő nem az ítéletet, hanem a kiteljesedést hordozza! Az igei üzenetet ismét bizonyágtételünk követte, melyet a gyülekezet nagy örömmel fogadott.

Ebéd után búcsúztunk el, megköszönve a gyülekezet kedvességét, vendégszeretetét és a minden szempontból tanulságos napot.

**Mester Arabella
teol. hallgató**

Ez évben is megrendezésre kerültek a már hagyománnyá érő adventi alkalmaink. December 7-én sok hittanos gyermek gyülekezhetett össze a Református Iskolában, hogy egy Adventi játszóház keretén belül szebbnél szebb adventi és karácsonyi díszeket készíthessenek.

December 8-án délután a Református Templomban rendeztük meg Adventi hangversenyünket, melyen gyülekezetünk tagjai, kicsinyektől a nagyokig vállaltak szolgálatot, hogy a művészek szépségein át vigyenek minket közelebb advent öröméhez. Közvetlen a hangverseny után az Adventi vásárunkra került sor a Református Iskolában. Ez a jótékonysági vásár is sok embert mozgatott meg, s nagy sikerrel zajlott le. A hangversenyünk perselypénze a nyári hittantábort támogatja, míg a vásáré a lelkészek emléktáblájának megvalósításához vitt közelebb bennünket. Ez úton is köszönjük valamennyi rendezvényünk megvalósításában résztvevők segítségét és támogatását.

Sugár Tamás

NAGYIGMÁNDI HÍREK

ADVENTI EMLÉKEK ÁCSRÓL

A 2013. év adventi időszaka nagyon szép és mozgalmas volt az ácsi gyülekezetben. Minden adventi vasárnapon délelőtt az istentiszteleten egy vagy két hittanos évfolyam szolgálatát hallgathattuk, akik „gyertyagyújtó izgalommal” töltötték meg a templomot. Mindjárt az első adventi vasárnapon gyülekezeti délutánra vártuk az érdeklődőket. Magunk is meglepődtünk, mert hála Istennek annyian jöttek, hogy a templomdombi iskola megtelt! Szülők, nagyszülők, gyerekek együtt készítették a szebbnél szebb díszeket, ajándéktárgyakat. Közben nagy munka folyt a templomdombon is. Első alkalommal készítettünk egy nagy, szabadtéri adventi koszorút, melynek építése kitöltötte a délutánt. Bent az iskolában közben elkezdődött a bábelőadás: lelkes hittanosok Józsi bácsi vezetésével nagyon szép és elgondolkodtató karácsonyi darabot mutattak be a termet teljesen megtöltő gyerek és felnőtt közönségnek. Utána Józsi bácsi elmondta, hogy szeretnénk a bábcsoportot megerősíteni, rendszeres alkalmakat tartani, bábkészítéssel, játékkal, foglalkozásokkal. Az előre hirdetett lehetőséggel is sokan éltek: a bábmisszió támogatására mintegy 35.000 Ft adomány gyűlt össze. Az előadás után mindenki megnézhetette a kiállított bábokat, kellékeket, díszleteket. Utána szép rendben kivontunk a templomdombon felállított adventi koszorúhoz. Éppen besötétedett. Itt közös éneklés, Kovács Anna fuvolajátéka, Zsuzsa néni ünnepi versmondása után meggyújtottuk az első adventi gyertyát. És a nap még nem ért véget! Az iskolában Bálint bácsi rendületlenül sütötte a melegszendvicset, az asszonyok tállták a zsíros kenyeret, süteményt. Közben nagy élvezettel néztük a power point-os bemutatót Zsuzsa néni jóvoltából, aki az elmúlt év legfontosabb eseményeiből válogatott össze sok-sok képet.

A következő vasárnapon a gyülekezet egy lelkes csapata másokkal együtt Budapestre utazott, ahol Nánási Lajos magyarnóta énekes életmű koncertjén vettünk részt. A műfaj talán nem sejteti, de meghatódtunk, amikor a színpadon elhangzottak az advent üzenetét összefoglaló Ave Maria, vagy az új évről áldást kérő ének: Adj, Uram Isten, derűsebb jövőt... Szórakozni mentünk – és lelki élményben volt részünk.

December 15-én, vasárnap délután, hagyományosan a gyülekezet idős, beteg tagjait hívtuk-hoztuk a közös karácsonyra készülő alkalomra. Úrvacsorás templomi áhítat után a terített asztalok mellett estébe hajlóan folyt a beszélgetés. Sokan az év során csak itt találkoznak egymással. Megható volt az egymásnak szóló örömet látni, abban részesülni.

Karácsony előtti utolsó nagyobb programunk december 18-án, szerdán este volt, templomi koncert keretében. A gyülekezet énekkara, valamint karvezetőnk, Balogné Nagy Ildikó kollégái, tanítványai – a meghívó szerint: barátai – szolgáltak ezen az estén. Az áhítat arról szólt, hogy amikor Isten különösen nagy dolgokat cselekszik, ott mindig

megjelenik az ének, mert ez több, mint a prózai szó. Át is éltük a többszámú énekek, imák, a hangszeres zene hallgatása közben. Külön érdekesség volt a népdal-zsoltárok és egy népi hangszer bemutatása. Igazi sikernek könyvelhetjük el, hogy a hétköznapi délutáni időpont ellenére sokan jöttek el erre az alkalomra.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik segítségükkel, felajánlásukkal, jelenlétükkel az ünnepi programok lebonyolításában segítettek. Köszönjük azoknak, akik meghallva és elfogadva hívó szavunkat, velünk együtt készültek az ünnepekre.

Gerecsei Zsolt (Ács)

A KISIGMÁNDI TEMPLOM

Örömteli szívvel és a jó Isten iránti hálával tudatjuk a Hét Határ olvasóival, hogy elkezdődtek templomunk teljes felújításának munkálatai. A munkák egy részét még az idén el kellett végezni, tavasszal lesz a folytatás és befejezés.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal által meghirdetett pályázat alapján a gyülekezet bruttó 16 318 809 Ft-ot nyert a templom felújítására. A munkálatok magukba foglalják a teljes tetőcserét, falak elektrolízises szigetelését, vakolatfelújítást, a belső teljes felújítást, torony és homlokzat restaurálását, új vílcímélési rendszer kiépítését. Sajnos a megnyert összeg nem fedez minden tervezett munkát, a gyülekezetnek önerőből kell fedeznie az ablakok cseréjét, az új padok készíttetését, és természetesen ilyenkor sok váratlan járulékos

költség is felmerül. Akit megérintett az ügyünk és templomunk felújítására adományozni szeretne a kö-

vetkező számlaszámon teheti: 63200054-11041685. Gondnokasszonyunk telefonszáma: 06-34/ 357-657, a lelkészi hivatalé: 06-34/ 356-405. Köszönünk minden anyagi és lelki támogatást, imádságot, együttérzést.

Sugárné Damó Márta lelkész.

SZÁLKA ÉS GERENDA

A politikai torzsalkodások időszakát éljük. Igen, de akkor mit keres a téma egy hitéleti lap hasábjain, amely a közvélemény szerint akkor hiteles, ha politikamentes. Érdemes tisztázni a fogalmat: A politika az eredeti (klasszikus) értelemben a közéletben való cselekvő, alkotó részvételt jelent. Ebben az értelemben a társadalom minden elemének kötelező lenne politizálnia. Különösen igaz ez a hitéletben, hiszen hogyan lehetne tanítványokká tenni minden népeket a közéletben való cselekvő, alkotó részvétel, azaz politizálás nélkül.

A politika fogalmának tartalma azonban sajnos mára már – a Magyar Értelmező Szótár szerint is – átalakult. A különféle érdekek szerinti cselekvő közéleti részvételt értik alatta, amelynek alkotó jellegét általában később, csak a történelem igazolhatja. Ugyanakkor – figyelmen kívül hagyva a tartalom megváltozását – egyre divatosabb a közéletben is a jézusi példákra hivatkozni, azaz az Evangéliumot érdekek szerint felidézni.

Négy éve történt, egy kisebb közösségben, egy választási vitafórumon, a szembenálló felek, az EGYIK és a MÁSIK kemény, de kulturált pengeváltása közben. (A világnézeti hovatartozásuk nem lényeges, mert csak a jelenség a fontos.) Miután az EGYIK előadta érveit, a MÁSIK tételesen számon kérte annak szakmai munkáját, igazolva adatokkal, számokkal. (A hallgatóság bólogatva helyeselt). Látszott, hogy közben az EGYIK kissé komoran a gondolataiba mélyed, majd vonásai kisimulnak, és a befejező mondatokra már határozottság tükröződik a tekintetén. Válaszát korábbi érveinek nyomatékos ismétlésével kezdte, majd a MÁSIK tételes bírálata helyett emlékezetéből előszedte annak a tevékenysége idejéből származó be nem váltott ígéreteket, szinte tételesen, de adatok nélkül. A választát egy emlékezetből vett majdnem szó szerinti idézettel zárta: „*Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek. Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek néktek. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemmedben van, nem veszed észre? ... Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondoldj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!*” (Máté 7,1-5) Sőt, befejezé-

sül többször nyomatékosan kijelentette: előbb-aztán, *előbb-aztán, előbb-aztán!* A hatás nem maradt el. A hallgatóság most nem csak egyetértően bólogatott, hanem a MÁSIK felé irányuló megvető tekintetek kíséretében itt-ott hangot is adott egyetértésének. A MÁSIK, bár megkapta a viszontválsz jogát, nem élt vele – tulajdonképpen egy kicsit megbukott. Pedig látszólag nem történt más, csak elhangzott egy jól-rosszul elmondott idézet a Hegyi-beszédből. Valójában azonban lényeges dolog történt. Jézus ugyan felhatalmazott, sőt utasított bennünket arra, hogy példabeszédei alapján éljünk, de arra nem, hogy azt helyette a magunk módján értelmezzük. Mert ugyan ki mondhatná meg közülnk, hogy mi a szálka és mi a gerenda? Ha pedig ezt nem mondhatjuk meg, akkor azt sem tudhatjuk, hogy mit kell előbb, és mi lesz aztán. Mi lehet hát a teendő? Az idézett példabeszéd alapján egy valamivel biztosan foglalkozhatunk: a saját gerendáinkkal. Ha a sajátjainkat, mint szembenálló felek kölcsönösen folyton faragjuk, végül azok Jézus szemében szálkákká válhatnak. Azaz a példabeszédből az én olvasatomban nem az következnek, hogy „akinek vaj van a fején” az fogja be a száját, hanem az, hogy bírálat előtt tartsunk önvizsgálatot, azt valljuk be (azzal kezdjük, vagy végezzük), és így tegyük meg alkotó megalapozott véleményünket. (Tudom, hogy ez nem könnyű, de „bukáshoz” biztosan nem vezet).

Van azonban az említett eseménynek még legalább egy, általam fontosnak tartott eleme. A vitában résztvevő EGYIK partner a példabeszédet, azaz a Szentírást egyéni, vagy csoport érdekei alátámasztására használta fel. Vagyis mondanivalóját nem a Szentírásból vezette le, hanem azt igazította a mondanivalójához. Nem hallgathatom el egy ezzel kapcsolatos diákkori élményemet. A Pápai Református Kollégiumban szokás volt, hogy az érettségi előtti évben kiválasztás alapján egy-két diák végighallgathatott előadást a Teológiai Akadémián. Egy kis toborzó jelleg is meghúzódhatott mögötte. (Az ötvenes években nem volt lelkészbőség). Egyszer én is részesülhettem benne. Dr.Trócsányi Dezső, a filozófia és a pedagógia professzora tartott előadást.

Vele kapcsolatban egy kis kitérőt kell

tennem. Különleges megjelenésű személyiség volt. Mindig úgy véltük, mintha mindig máson gondolkodna, mint azon, ami körülveszi. Rendszeresen felemás (nem szín szerint) cipőben, az egyik nadrágszára mindig rövidebb volt, mint a másik, de nem mindig ugyanaz. Nádszál-egyenesen járt, általában kalapban, felemelt fővel, mindig előre nézett, köszöntésre sohasem fordította el a fejét, hanem csak előre nézve biccentett, minden köszönésre biccentett.

A Professzor úr bejött a szokásos kinézettel, mindenki felállt, egy pillanatra megállt, biccentett, leültünk. Valamilyen retorikai előadást tartott, amiben szó volt témaválasztásról, előadói magatartásról, közérthetőségről, az előadás felépítéséről stb. A mondanivalóját olyan érdekfeszítően építette fel, és annyira közérthetően adta elő, hogy ott a légy zümmögését is meg lehetett volna hallani. A teológusok jegyzeteltek, mi pedig csak ámultunk. Fantasztikus élmény volt. Az az ember ott, abban az öltözetében egyszerűen fenségessé vált. A befejező mondatát azonban máig megjegyeztem, és éltém során többször felidéztem magamban. Azt mondta: „Jegyezzék meg kérem, hogy az az igehirdető, aki nem a Szentigéből vezeti le a mondanivalóját, hanem a mondanivalójához rendeli a Szentigét, az nem prédikátor, hanem közönséges kókler.” Megállt a katedra előtt, mi is felálltunk, biccentett, de nem kiment, hanem mint egy fenség elvonult.

Természetesen Isten ígéje azért van, hogy minél többen, minél többször, minél több helyen éljünk vele, de amint a szószéken nem élnek vele vissza, nem megengedett a vele való visszaélés sem az emelvényen, sem a katedrán, sem szűkebb vagy tágabb közösségekben.

A közéletben a viták a cselekvő, alkotó részvétel szükséges elemei. Azokban a krisztusi szellemiség megjelenése kívánatos, mert csak az által nyerheti vissza a politizálás eredeti, klasszikus tartalmát. Ebben az esetben, ha ugyan – Édenkertből fakadó gyarlóságunk miatt – nem is szabadulhatunk meg a „szálkáinktól”, de Isten segítségével a „gerendáinktól” igen. Nem szorul bizonyításra, hogy ennek tömeges megjelenése a közösségi élet békéjéhez vezet.

Szíjj Ferenc, presbiter, Ete

GYEREKSAROK

Kedves gyerekek!

Karácsony előtt indított útra Lívi néni egy új sorozatot, amely lelki otthonunkkal, a templommal ismertet meg bennünket kicsit részletesebben. Eddig a toronyban lakó harangok hívogató üzenetével ismerkedhettünk meg. Most behívlak benneteket lelki otthonunk, a templom belsejébe. Amikor belépünk, sok-sok tárgyat láthatunk. Vannak ismerős és szokatlan kinézetű tárgyak is. Amikor nem a templomban, hanem otthon vagyunk és vendégeket várunk, szépen rendet rakunk, megterítjük az asztalt és vendégeinket ahhoz ültetjük. A templomban is láthatsz asztalt, amely készülhet fából vagy márványból, de bizony asztal, az Úr asztala. Régen a bibliai időkben, amikor még templom sem volt, az Úr asztala sem így nézett ki. Kőből rakott halom volt, amit a szabadban építettek fel. Ábrahám, több ezer éve élt egy Hárán nevű helyen feleségével és rokonaival, ami-

kor egy napon Isten megszólította őt. Úgy is mondhatnánk, meghívta magához Isten Ábrahámot és megígérte neki, ha elmegy hozzá, gazdagon megjutalmazza. Azt ígérte nagy néppé teszi, megáldja, vagyis gyermekük fog születni és megsegíti őket mindenben, amihez csak fognak. Ábrahám elfogadta a meghívást, bár pontosan nem tudta, hova kell mennie, de bízott a vendéglátó Istenben. Amikor odaért épségben, megköszönte Istennek a segítséget és hálából oltárt épített. De később sem feledkezett meg Istenről. Ha öröme, bánata volt, megbeszélte Istennel. Megköszönte amit kapott, amiért örült és segítséget kért ha nehézsége támadt. A templomban levő asztal is helyet ad Isten ajándékainak. Ezen az asztalon fekszik gyakran a Biblia, amiből Isten üzen nekünk és erről asztról vesszük felnőttként az úrvacsorát, amellyel Jézus Krisztusra emlékezünk, hiszen így adta az utolsó vacsorát tanítványainak kenyeret és bort. Ez az asztal emlékeztessen minket arra, hogy Isten nagyon szeret minket, szeretné ha hallgatnánk

rá (bibliából) és szeretné ha elfogadnánk az ő vacsoráját és minden ajándékát amit nekünk nyújt. Más felekezeti templomokban az oltár még megtalálható, szép, díszes formában, általában a templom egyik végében.

Ha van kedvetek kézműveskedni, szedjétek szép formájú kavicsokat és építsetek belőle oltárt. Amikor felépítitek, minden kőnél emlékeztetek valami örömtelire, amiben úgy gondoljátok Istennek is része volt és szomorú dologra, amiben megvigasztalt benneteket.

Gerecsei Judit

A képen Ábrahám látható, amint oltárt épít. Színezd ki!

Karácsonyi Köszöntők

Karácsony napjára szépen virradjatok,
Első órájában békére jussatok.
Valakik e háznak lakosai vagytok,
Az Isten áldása szálljon tireátok,
Szívemből kívánom.

Az én szívem kis óra,
Szeretet a rugója.
Mindig aztat ketyegi:
Az Úr Jézust szereti.

Juci az én nevem, arany kerekeken
Fusson ez után is, sima tengelyeken
Az én koszorúmnak két soros az ága,
Vegye fel az Isten maga jobb karjára
Szívemből kívánom.

Új évi köszöntők

Boldog Új évet kívánni jöttem én,
Ennek a szép téli napnak sugárzó reggelén.
Kamrátkra sok jót, házatokra békét,
Az Isten áldása rajtatok ragyogjék.
Szívemből kívánom.

Kicsi vagyok, székre állok,
Az ablakon bekiáltok,
Boldog Új Évet Kívánok.

Új esztendő, vígság szerző, most kezd újulni,
Újulással, víg örömmel, most kezd hirdetni.
Hirdeti már a Messiás, majd el is fog jönni,
Legyetek hát az Istennek méltó hívei.

Szajkó Zsigmondné

Vedd észre, hidd el!

Alázat s reménység e kettő kell neked,
Ezek nélkül, tudd, csak szenvedés lesz
életed

Megbántódhatsz az igaz szón, de kérlek,
ne tedd
Hisz fáj, ha a bánat szorítja a szívedet

Szolgálni a kérőt bíz nemes kötelesség
Meg nem érteni ezt elmondom, hát tud
restség

Ki mást nem szolgál téged sem fog szeretettel

Emberi tulajdonság ez, bizony nekem fáj

Mindig van új útkeresési lehetőség
Velem békében, szeretetben akkor élhetsz,

Ha az emlegetettek elérni kívántak
S nem csak elfogadod, hanem küzdesz is érte!

Tatai Ferenc

Sárvár, 2013. 12. 17-18

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Horváth Attilát, Polgár Aminát

eltemették: Tóth Sándort, Mészáros Jánost, Barák Sándornét, Bedecs Károlyt

Bana—Bábolna: megkereszteltük: Szakál Rebekát

eltemették: Angyal Jánosnét

Császár: Keresztelés: Beke Adrienn Temetés: Horváth József

Dad: megkeresztelték Horváth Sárát és Juszkó Dórát

Kisbér: eltemették Rabi Katalint

Megkereszteltük Mohácsi Szilviát

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Varga Zitát

Eltemették: Zsebő Józsefnét

KÉSZÜLŐDÉS, DE MIRE ?

Advent első vasárnapján meghívást kaptunk tiszteletes asszonyunktól teadélutánra. Immár negyedik esztendeje jövünk össze néhányan, akik a hívásra felelünk, hogy a nagy rohanós, bevásárlós készülődés közben se feledkezzünk meg az ünnep igazi értelméről.

Barta Lívia ilyenkor mindig készül egy kis áhítattal. A közös imádság, s az egymásért való közbenjárás is segíti az ünnepre való ráhangolódást. Ilyenkor

együtt énekelünk még, s megosztjuk egymással gondolatainkat. Idén az volt a feladat, hogy hozzunk magunkkal olyan karácsonyi képeslapot, ami valamilyen okból -vagy a küldője, vagy a szépsége miatt - kedves a számunkra. Pár szóban mindenki felidézte régi kedves emlékeit, s a képeslap küldőjét.

Lívia lelkésznőnk ilyenkor mindig egy kis meglepetéssel készül számunkra. Idén saját készítésű szappannal és egy igés kártyával kedveskedett. Kaptunk egy bibliaolvasó vezérfonalat is Jesse fájához, amely alapján karácsonyig minden nap elolvashattunk egy kijelölt ígért. Ezekon túl még abban is segítséget kaptunk, hogy hogyan osszuk be feladatainkat, amik még várnak ránk az ünnep előtt - jól gazdálkodva időnkkel, erőnkkel és a pénztárcánkkal.

Saját kezűlegességünket is próbára tehetjük egy kicsit, amikor karácsonyi ajándékkártyát készíthetünk.

Jó volt néhány pillanatra megállni, egy kis tea és sütemény mellett elcsendesedni, Istenre és egymásra figyelni.

Mindig áldottak az ilyen alkalmak. Most is az volt.

Vidi Attiláné, Judit

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: " Közelebb Egymáshoz " Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email.: hethatarlap@freemail.hu**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641